

PŘÍBĚH

MRAZIVÉ RÁNO

Když autobus přijížděl na zastávku, kde měl Mike vystoupit rozhodně ho nepotěšilo, když viděl, jak se po silnici honí víry „dervišů“ tvořené přemrzlým sněhem. Bylo čtvrt na osm, když vystoupil.

„Není to tak zlé,“ blesklo mu hlavou, oblečený byl dobře. Nejdříve zamířil k přístřešku na protější straně cesty. Připravil si foťák a navigaci, kterou však dnes hodlal použít, jen jako stopaře zaznamenávajícího jeho kroky.

Vyrazil. „No sněhu je docela dost, ještě že je ta cesta tak široká,“ napadlo ho ve chvíli, kdy ho míjelo už několikáté auto směřující dál do hor.

Cítil, jak mu promrzá nos a tak si dal šátek přes obličej. Bylo to lepší, ale mělo to nepříjemný důsledek, začalo u téct z nosu.

„Sakra, kdyby alespoň nefučel tak silný vítr,“ napadlo ho ve chvíli kdy vytahoval kapesník. Musel si sundat rukavice a okamžitě cítil, jak mu promrzají prsty.

Měl za sebou jeden a půl kilometru, když se mu nabídl pohled na přehradu. „To si musím vyfotit,“ řekl si, přehrada byla totiž kompletně zamrzlá. Jen kolem věže za hrází bránila zamrznutí čeřící se voda.

Když si nasazoval rukavici, zjistil, že mu z ruky teče krev. Udělal si na palci záděru za nehtem a teklo to docela dost. „Tak v tomhle mrazu

povídka

teda náplast vytahovat nebudu,“ řekl si. Vzpomněl si, že má v kapse ubrousek od rohlíku, který »posnídal« cestou v autobusu. Vyklepal drobky a omotal si ubrousek kolem palce. „Takhle to bude muset stačit,“ zhodnotil své ošetření a vyrazil dál.

Cesta stoupala. Nebylo to sice nic prudkého, ale stoupala pořád. Přece to k té žluté není tak daleko. Vytahoval kapesník, smrkal, omotával si krvácející palec, než si nasadil znovu rukavici. Ruce ho začaly pobolívat. Jo, jo, nerozum z mládí.

Tehdy se koulovali pěkně dlouho, samozřejmě bez rukavic, protože to se ty kuličky dělají o dost rychleji. Než dobyli pevnost, kterou si tehdy ze sněhu postavili, už ruce vůbec necítil. A ta bolest, když se pak pokoušel rozproudit krev, Babička mu ruce vrazila do studené vody a třela tak dlouho, než začala bolest ustupovat. Potom osušit a třít suchou utěrkou. „Pamatuj, ne aby tě někdy napadlo dát si ruce do horké vody,“ řekla mu tehdy, „to by sis ty ruce chtěl radši useknout, jak by to bolelo.“

„No na ten Smrk vlastně ani nemusím, Radši ustoupit, než zmrznout,“ napadlo ho. Za chvíli však už byl na rozcestí, kde cesta směřovala do lesa. V lese už nefoukalo a pak začalo nad kopci vystupovat slunce. Jako mávnutím kouzelného proutku se oteplilo — „Tak dnes to půjde,“ řekl si a pokračoval v cestě na vrchol...

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 3. 2. 2016

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

263

SIHÁČEK

únor 2016

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

20. 1. — slibovali meteorologové teploty pod mínus deset, naštěstí pro nás však bylo jen pár stupňů pod nulou.

Začali jsme venku, abychom si užili trochu zimy : -). Na chvíli jsme se změnil na polární psy. Zapřažení do nákladu jsme na čas zdolávali zasněženou trasu.

Po závodech jsme se přesunuli do klubovny, nejdříve jsme se trochu zahřáli a potom jsme si po delším čase zkontrolovali krabičky a pak se vrhnuli do víru další honičky na Fantoma. Řekl bych, že smůla je v poslední době naší průvodkyní... Naštěstí Tete nezapomněla, a ve chvíli, kdy stála na čísle 60, připomněla, že tam musí být zpráva od Fantoma.

V poslední části schůzky jsme si pak zahráli lodního démona. Bylo nás docela dost a tak tlačence, které v tom případě vznikají, přinášely i nějaké neshody... Před rozchodem jsme účastníkům Regaty rozdali pamětní listy a všichni pak dostali »nové číslo« oddílového časopisu.

27. 1. — pokračovalo oteplení po mrazivém konci minulého týdne. Bylo však docela mokro, protože v minulých dnech docela přšelo. Schůzku jsme tak strávili v klubovně.

Na začátku jsme si doplnili kartičky Uctíváčů o naše zisky z minulých schůzek. Potom jsme si vyzkoušeli, co jsme si zapamatovali z pojmenování uzlů, které jsme během ledna vážali a provedli nové kolo testu našich znalostí o symbolech Vontů a Uctíváčů Ginga.

V dalším čase jsme se věnovali dnešní hlavní činnosti — výrobě papírových šipek pro foukačku a potom jejich použití při střelbě. Vyrobil papírovou šipku není úplně snadné, ale všichni nakonec úkol jakž, takž zvládli a střelba vypadala lépe, než jsem čekal.

Netradičně na závěr jsme se pak pustili do honičky s Fantomem a dnes jsme byli úspěšní.

